

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj 8 Pr-3129/2018-49

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Vani Stracenski, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Drene Pavoševića iz Zagreba, Vrbik 10, OIB: 72940385657, zastupanog po punomoćniku Hrvoji Čipčiću Bragadinu, odvjetniku iz Odvjetničkog ureda Čipčić-Bagadin iz Zagreba, protiv tuženika PAVO-PROMET d.o.o. iz Zagreba, Hrelićka 92, OIB: 70565662783, zastupanog po punomoćniku Tinu Matiću, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Tin Matić i partneri d.o.o. iz Zagreba, radi utvrđenja nedopuštenosti otkaza, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 09. lipnja 2021. godine, u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, dana 09. srpnja 2021. ,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuju se da izvanredni otkaz Ugovora o radu tužitelja koji je tuženik dao tužitelju Odlukom od 22.01.2018. g. a koju je tužitelj zaprimio dana 26.01.2018. g. nije dopušten sukladno čemu tužitelju nije prestao radni odnos te se nalaže tuženiku vratiti tužitelja na posao iz njegovog ugovora o radu, u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati s naslova izgubljene plaće iznos od 50.303,60 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od mjesečnog dospijeca svakog pojedinačnog iznosa tj. od 15. dana sljedećeg mjeseca za tekući mjesec do isplate po stopi iz čl. 29. st. 1. i 2. ZOO odnosno za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, tj. na:

- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.02.2018. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.03.2018. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.04.2018. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.05.2018. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.06.2018. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.07.2018. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.08.2018. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.09.2018. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.10.2018. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.11.2018. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.12.2018. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.01.2019. godine do isplate

- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.02.2019. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.03.2019. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.04.2019. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.05.2019. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.06.2019. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.07.2019. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.08.2019. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.09.2019. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.10.2019. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.11.2019. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.12.2019. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.01.2020. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.02.2020. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.03.2020. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.04.2020. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.05.2020. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.06.2020. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.07.2020. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.08.2020. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.09.2020. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.10.2020. godine do isplate
- iznos od 2.515,18 kuna sa kamatama tekućim od 15.11.2020. godine do isplate
a od presuđenja pa ubuduće do ponovnog početka rada tužitelja, iznos od po 2.515,18 kuna za svaki mjesec, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od mjesečnog dospeljeća svakog pojedinačnog iznosa tj. od 15. dana sljedećeg mjeseca za tekući mjesec pa do isplate po stopi iz čl. 29. st. 1. i 2. ZOO odnosno za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

III. Odbija se tužitelj u dijelu koji se odnosi na isplatu zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u ukupno dosuđenom bruto iznosu, kao neosnovan.

IV. Nalaže se tuženiku da tužitelju nadoknadi parnični trošak u iznosu 31.875,00, zajedno sa pripadajućim zakonskim kamatama na taj trošak, tekućim od dana presuđenja pa do isplate, po stopi iz čl. 29. st. 1. i 2. ZOO odnosno za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je bio radnik tuženika temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme te mu je tuženik Odlukom 22. siječnja 2018., a koju je tužitelj primio dana 26. siječnja 2018. izvanredno otkazao Ugovor o radu. Tužitelj je protiv Odluke o izvanrednom otkazu dana 09. veljače 2018. uputio Zahtjev za zaštitu prava koji je tuženik zaprimio 12. veljače 2018. Tuženik je dana 23. veljače 2018. donio odluku o odbijanju tužiteljevog Zahtjeva za zaštitu prava kao neosnovanom, a koju odluku je tužitelj zaprimio 26. veljače 2018. Tuženikovi razlozi za otkaz su nezakoniti.

Tužitelj prvenstveno ističe da Đuro Pavošević u ime tuženika nije imao ovlast za donošenje pobijane odluke o otkazu. Naime, tužitelj je član Uprave društva tuženika čije imenovanje kao člana uprave društva je potvrdila Skupština koja je održana 16. lipnja 2014. Đuro Pavošević je na toj Skupštini opozvan kao član uprave. Nadalje, tužitelj ističe da Đuro Pavošević uopće nije ovlašten donijeti pobijanu odluku o otkazu jer je ista donesena nakon isteka prekluzivnog roka, za donošenje odluke o izvanrednom otkazu temeljem čl. 116. st. 2. Zakona o radu. Tužitelj ističe i da su otkazni razlozi navedene Odluke potpuno neosnovani jer nemaju nikakve veze sa tužiteljevim radnim odnosom u društvu već se isključivo tiču njegovog statusa kao člana uprave društva. U odnosu na otkazni rok nesklapanja poslova tužitelj navodi da zbog radnji koje je poduzeo Đuro Pavošević, a koji je cjelokupno poslovanje društva prenio na svoje novo društvo PAVO-PROMET VENT d.o.o. društvo je bilo ostavljeno bez imovine, bez prostora, bez osobnih sredstva, bez radnika i bez uvjeta za poslovanje.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi kako je zakonski zastupnik tuženika Đuro Pavošević temeljem presude Visokog trgovačkog suda poslovni broj 54 PŽ-8934/2014 od 12. rujna 2017. tuženik naglašava da je ova presuda konstitutivnog karaktera. Navodi da Dreno Pavošević nikada nije bio ovlaštena osoba za zastupanje društva tuženika. Dana 22. siječnja 2014. Dreno Pavošević je kao nezakoniti zakonski zastupnik tuženika u korist Marije Pavošević s računa tuženika isplatio neosnovano novčani iznos od 2.080.000,00 kn na ime nepripadajućih kamata kao i daljnji iznos od 5.000,00 kn. Dana 30. siječnja 2014., 18. kolovoza 2014. i 16. siječnja 2015. Dreno Pavošević je u korist Marije Pavošević na ime pozajmice te plaćanja poreza na neosnovnu isplatu nepripadajuće dobiti neosnovano isplatio novčani iznos od 238.167,32 kn. Dreno Pavošević se oglašio na poziv tuženika i njegovog zakonskog zastupnika od dana 18. prosinca 2017., koje je zaprimio dana 20. prosinca 2017. i odbio zakonskom zastupniku predati cjelokupnu poslovnu i knjigovodstvenu dokumentaciju tuženika, pečat društva, pos aparate i dr. Dreno Pavošević je neuredno vodio poslove društva podižući s računa dostupne novčane iznose.

3. U dokaznom postupku izvršen je uvid u svu dokumentaciju koja prileži spisu.

4. Cijeneći rezultate dokaznog postupka prema odredbi čl. 8 Zakona o parničnom postupku, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan u cijelosti.

5. Među strankama nije sporno da je tužitelj bio radnik tuženika temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme, a nije sporno niti da mu je tuženik Odlukom o izvanrednom otkazu od dana 22. siječnja 2018. otkazao navedeni ugovor o radu. Nije sporno i da je tuženik Odluku o izvanrednom otkazu Ugovora o radu zaprimio dana 26. siječnja 2018., zbog čega je podnio Zahtjev za zaštitu prava dana 09. veljače 2018. Ovaj Zahtjev tuženik je zaprimio 12. veljače 2018. Nesporno je i da je tuženik dana 23. veljače 2018. donio odluku o odbijanju tužiteljevog zahtjeva za zaštitu prava kao neosnovanu, a ovu odluku tužitelj je zaprimio 26. veljače 2018.

6. Sporno je da li je Odluka tuženika o izvanrednom otkazu od 22. siječnja 2018. dopuštena, tj. zakonita, odnosno sporan je pravni osnov tužbenog zahtjeva, kao i visina neisplaćenih bruto plaća.

7. Uvidom u Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 22. siječnja 2018. utvrđeno je da se izvanredno otkazuje ugovor o radu na neodređeno vrijeme tužitelju zbog osobito teške povrede obveza iz radnog odnosa i drugih osobito važnih činjenica bez obveze poštivanja propisanog otkaznog roka, te radni odnos tužitelju prestaje danom dostave odluke o otkazu. U obrazloženju odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu navedeni su razlozi otkazivanja, a to su

- tužitelj je kao zaposlenik poslodavca i nezakoniti član uprave poslodavca prouzrokovao materijalnu štetu tuženiku na način da je bez ikakve činjenične i pravne osnove s računa poslodavca izvršio novčane isplate u iznosu od najmanje 2.869.754,13 kn čime je oštetio poslodavca za najmanje navedeni iznos

- tužitelj nije napravio plan poslovanja te nije sklopio niti jedan posao

- odbio je predati poslovne knjige, kao i pečat i prijemni štambilj tvrtke tuženika.

8. Protiv Odluke o otkazu ugovora o radu tužitelj je uložio Zahtjev za zaštitu prava, tj. prije pokretanja sudskog postupka, što među strankama nije sporno, a u kojem Zahtjevu u cijelosti osporava navode Odluke o izvanrednom otkazu. Pri tome tužitelj u Zahtjevu za zaštitu prava u bitnome ponavlja navode kao iz predmetne tužbe.

9. Saslušanjem tužitelja kao stranke u postupku sud je utvrdio da je postao direktor tvrtke PAVO-PROMET d.o.o. u trenutku kada je u tvrtci bio jedini zaposlenik jer su svi zaposlenici prebačeni u tvrtku njegovog oca, a prebačeni su i svi poslovi. Temeljem zahtjeva za isplatu dobiti Mariji Pavošević isplatio joj je 2.080.000,00 kn jer postoji sudski spor, pa je htio izbjeći tijek kamata. Saznao je prije toga da je njegov otac podigao 10.000.000,00 kn dobiti, a to je više od onoga što je trebao isplatiti sebi, a nije isplatio drugom vlasniku tvrtke majci tužitelja Mariji Pavošević.

10. U postupku je saslušan i Đuro Pavošević koji je naveo da ga je Dreno Pavošević smijenio s mjesta direktora tvrtke oformivši lažnu skupštinu, da je podigao s računa tvrtke novac, nije sačinio plan poslovanja i nije predao dokumentaciju tvrtke i žig pa je bio prisiljen svojem sinu Drenu Pavoševiću dati otkaz.

11. U odnosu na iskaz tužitelja i Đure Pavoševića, sud im je poklonio vjeru u odnosu na činjenice koje među strankama nisu bile sporne, odnosno u odnosu na činjenice o kojima je iskazivao da su mu poznate i koje su relevantne za predmet ovoga spora.

12. Odredbom čl. 116 st. 1 ZR-a (NN 93/14) propisano je da poslodavac i radnik imaju opravdani razlog za otkaz ugovora o radu sklopljenog na neodređeno ili određeno vrijeme, bez obveze poštivanja propisanog ili ugovorenog otkaznog roka (izvanredni otkaz), ako zbog osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa ili zbog neke druge osobito važne činjenice, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka, nastavak radnog odnosa nije moguć. Nadalje, odredbom čl. 135 st. 3 ZR-a propisano je da ako poslodavac otkazuje ugovor o radu, a za valjanost otkaza se traži postojanje opravdanog razloga, da tada poslodavac mora dokazati postojanje opravdanog razloga za otkaz. Dakle, teret dokaza u konkretnom slučaju je na strani tuženika.

13. Sud ukazuje da su mogući i drugi razlozi za izvanredni otkaz koji ne moraju predstavljati radnju ili propust radnika iz njegovog djelokruga rada, ali da se ipak mora raditi o osobito važnoj činjenici, zbog koje uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih strana nastavak radnog odnosa nije moguć.

14. Obzirom da izvanredni otkaz može za drugu stranu ugovora o radu izazvati teške posljedice, za takvo otkazivanje u čl. 116 st. 2 ZR određen je kratak rok od 15 dana od dana saznanja za činjenicu na kojoj se izvanredni otkaz temelji. Taj trenutak saznanja ne mora se računati od neposrednog saznanja ovlaštene osobe za donošenje odluke o otkazu, već se može izvesti iz saznanja osobe koja je zbog svojih voditeljskih ovlaštenja dužna ovlaštenu osobu izvijestiti o činjenicama koje su razlog za izvanredni otkaz. Izvanredni otkaz mogu dati i poslodavac i radnik, ako postoje činjenice zbog kojih uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih strana nastavak radnog odnosa nije moguć. Razlozi za izvanredni otkaz najčešće su vezani za teške, odnosno osobito teške povrede radne obveze, a ti se razlozi odnose na ponašanje ili osobne sposobnosti radnika te ne mogu biti uvjetovani poslovnim

razlozima. Nadalje, valja reći da je izvanredni otkaz ugovora o radu koji je dat izvan proteka prekluzivnog roka od 15 dana nedopušten, a sud je za konkretni otkaz utvrdio da je dat protekom prekluzivnog roka.

15. Iz samog sadržaja, tj. obrazloženja Odluke o izvanrednom otkazu tužitelju vidljivo je da se osobito teška povreda obveze iz radnog odnosa tužitelja sastoji u isplati iznosa s računa tuženika u korist Marije Pavošević dana 22. siječnja 2014. S obzirom da je tužba podnesena 14. ožujka 2018. godine, podnesena je van navedenog prekluzivnog roka od 15 dana. Rok od 15 dana teče od dana saznanja poslodavca za isplatu (a tuženik ne tvrdi da od 2014. godine do 2018. godine o isplati nije imao saznanja). Slijedeća navedena teška povreda obveze iz radnog odnosa jest odbijanje tužitelja da tuženiku preda cjelokupnu i knjigovodstvenu dokumentaciju uključujući pečat društva, pos aparate i dr. Ovo odbijanje sadržano je u oglasi tužitelja na pozive za dostavom zaprimljene 20. prosinca 2017. i 29. prosinca 2018. , pa bi rok od 15 dana tekao od zaprimanja navedenih poziva. Uz navedeno tužitelju s u odluci o izvanrednom otkazu "stavlja na teret" da nije uredno vodio poslovanje tuženika. Međutim, samo vođenje poslovanja odnosi se na funkciju direktora, a ne na radni odnos. I ranije navedene povrede u odluci o otkazu bile bi povrede koje se odnose na funkciju direktora, a ne na obveze radnika u radnom odnosu.

16. Sud dalje ističe da je Zakon o radu potpuno jasan, izričit i nedvosmislen i da prema odredbi čl. 116 st. 2 ZR-a samo od dana saznanja za činjenicu na kojoj se izvanredni otkaz temelji od strane ovlaštene osobe koja pokreće postupak izvanrednog otkazivanja, počinje teći rok za donošenje izvanrednog otkaza ugovora o radu. Iako tuženik navodi da ne postoji prekluzija jer su otkazni razlozi trajne naravi, da traju u kontinuitetu, sud smatra da je isplata iznosa i odbijanje predaje dokumentacije i dr. činjenica koja nije trajne naravi.

17. Tužitelj navodi da Đuro Pavošević u ime tuženika nije imao ovlast za donošenje Odluke o otkazu, ali sud smatra da bi Đuro Pavošević u trenutku donošenja odluke bio ovlaštena osoba, ali da sam otkaz ne zadovoljava zakonske kriterije za otkazivanje. Naime, presudom Visokog trgovačkog suda RH posl. br. PŽ-6102/2014 od 12. rujna 2017. vidljivo je da je Đuro Pavošević ovlaštena osoba tuženika.

18. Sud navodi da je jedno od osnovnih načela na kojima počiva ZR načelo slobode ugovaranja i sklapanja ugovora o radu, pri čemu je ugovor o radu dvostranoobvezni ugovor, kod kojeg je jedna strana (poslodavac) obvezna u radnom odnosu drugoj strani (radniku) dati posao te mu za obavljeni rad dati plaću, a radnik je obvezan prema uputama poslodavca osobno obavljati ugovoreni posao, sve u skladu s odredbom čl. 7 st. 1 ZR-a. Obzirom da je ugovor o radu već po definiciji dvostranoobvezni, isto znači da obveza na izvršenje određene činidbe nastaje uzajamno za obje stranke obveznopravnog odnosa. To je ujedno i naplatni (teretni) ugovor, kod kojeg se za izvršenu činidbu, koju predstavlja obavljanje rada, daje protučinidba (plaća) kao naknada za obavljeni posao. U svezi trajanja ugovora o radu, sud navodi da je pravilo da se isti sklapa na neodređeno vrijeme, time da ugovor o radu na neodređeno vrijeme, a kao što je nesporno bio Ugovor o radu sklopljen između tužitelja i tuženika, prestaje otkazom zaposlenika ili poslodavca. Sud je suglasan s navodima tužitelja da je prema pozitivnom pravu Republike Hrvatske radni odnos dobrovoljan odnos radnika i poslodavca, s pravima, obvezama i odgovornostima utvrđenim zakonom, ugovorom o radu ili drugim aktom. Sud smatra da se tužitelj u ovoj pravnoj stvari osnovano poziva i na odredbu čl. 55 Ustava Republike Hrvatske, kojim je određeno da svatko ima pravo na rad i slobodu rada (st.

1), odnosno da sukladno čl. 55 st. 2 Ustava svatko slobodno bira poziv i zaposlenje, pa se doista radi o temeljnim slobodama zajamčenim Ustavom Republike Hrvatske.

19. Sud navodi da su odredbom čl. 112 ZR-a predviđeni načini prestanka ugovora o radu, pa je to prema st. 1 podst. 7 i otkaz ugovora o radu. Nadalje, odredbom čl. 114 ZR-a propisano je da i poslodavac i radnik mogu otkazati ugovor o radu, dok je odredbom čl. 115 st. 4 ZR-a propisano da radnik može otkazati ugovor o radu uz propisani ili ugovoreni otkazni rok, ne navodeći za to razlog.

20. Ocjenjujući izvedene dokaze, i to svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno u njihovoj sveukupnosti, ovaj sud smatra da je Odluka o izvanrednom otkazu donesena van prekluzivnog roka (15 dana od saznanja poslodavca za povrede), a Sud primjećuje i da tužitelj nije počinio nikakvu povredu radnih obveza kao radnik, tj. da nije počinio nikakvu osobito tešku povredu radnih obveza koja opravdava izvanredno otkazivanje ugovora o radu kao najtežu sankciju poslodavca prema radniku jer su sve povrede navedene u izvanrednom otkazu Ugovora o radu vezane uz funkciju tužitelja kao direktora.

21. Obzirom na navedeno, u postupku je utvrđeno da tuženik nije dokazao da je Odluku o izvanrednom otkazu donio unutar prekluzivnog roka, a nije dokazao niti da je imao opravdani razlog za izvanredno otkazivanje tužiteljevog ugovora o radu, iako je na tuženiku sukladno već citiranoj odredbi čl. 135 st. 3 ZR-a bio teret dokazivanja tog opravdanog razloga.

22. Iako je između stranaka nesporno daje tužitelj od 25. srpnja 2017. vlasnik obrta, to ne isključuje mogućnost i pravo tužitelja da bude u radnom odnosu sukladno čl. 8. st. 1. Zakona o obrtu, pa sud prigovor tuženika zbog navedene činjenice ne smatra relevantnim.

23. Tužitelj s naslova izgubljene plaće zahtjeva isplatu iznos od 50.303,60 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama. Iako tuženik ističe prigovor navodeći da se radi o preinaci tužbenog zahtjeva, tužitelj je u samoj tužbi podnesenoj 14.03.2018. zahtijevao isplatu plaće s naslov izgubljene zarade računajući od dana 22. siječnja 2018. u iznosu od 2.515,18 kn za svaki mjesec, pa tu treba ukazati na to da radnik zahtjev za naknadom plaće može postaviti i nakon pravomoćnog okončanja postupka u kojem je uspio sa zahtjevom za utvrđivanje odluke o otkazu nedopuštenom, te je s obzirom na navedeno, sud ocijenio da je preinaka tužbe svrsishodna za konačno rješenje spora te je istu dopustio. Iznos plaće od 2.515,18 kn mjesečno nije bio sporan.

24. Dakle, s obzirom da je sud ocijenio da je Odluka prednika tuženika o izvanrednom otkazu Ugovora o radu nedopuštena, prihvatio je i zahtjev tužitelja na naknadu bruto plaće od nezakonitog prestanka radnog odnosa, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na pojedine mjesečne iznose od 16.-og u mjesecu za prethodni mjesec sukladno odredbi čl. 83. st.4 ZR-a temeljem odredbe čl. 242. e Zakona o izmjenama i dopunama ZR-a (NN 17/2001), s time da je odbio dio zahtjeva tužitelja u dijelu u kojem traži da joj tuženik isplati zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržan u dosuđenom bruto iznosu.

Naime, bruto plaća sastoji se od neto plaće, te doprinosa, poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, a sukladno čl. 15. st.3. Zakona o porezu na dohodak (NN 177/04, 73/08, 80/10, 114/11, 22/12, 144/12, 43/13, 120/13, 125/13, 148/13, 83/14 i 143/14) i čl. 17.st.3. Pravilnika o porezu na dohodak (NN 95/05, 96/06, 68/07, 146/08, 2/09, 146/09, 123/10, 137/11, 61/12, 79/13, 160/1 i 157/14), zatezne kamate koje se na zakašnjele isplate plaća isplaćuju po sudskoj presudi ne smatraju se dohotkom i ne podliježu oporezivanju. Iz navedenog proizlazi da bruto plaća koja se isplaćuje po sudskoj presudi do trenutka isplate, u odnosu na porez na dohodak i prirez porezu na

dohodak, nije u potpunosti dospjela na naplatu, pa porez na dohodak i prirez porezu na dohodak dopijevaju na naplatu tek isplatom plaće.

Tu treba naglasiti da je prema odredbi čl. 83. st. 5. ZR-a (čl. 90. ZR/04), koja je stupila na snagu 19. srpnja 2003. godine (čl. 86. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o radu NN 114/03 dalje ZIDZR) propisano da je plaća u smislu Zakona o radu plaća u bruto iznosu. Prema čl. 78 st. 1. ZIDZR, postupci ostvarivanja i zaštite prava radnika započeti prije stupanja na snagu tog zakona dovršit će se po odredbama Zakona o radu ako ovim zakonom određeno pravo nije za radnika povoljnije. Prema stajalištu Vrhovnog suda za radnika je povoljnije kada mu se dosudi plaća u bruto iznosu nego u neto iznosu. (Revr-432/06 od 18. travnja 2007. godine).

25. Odluka o kamatama temelji se na odredbi čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05 i 78/15), koja propisuje da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duuguje pored glavnice i zatezne kamate.

26. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154 st. 1 ZPP-a u svezi s čl. 155 ZPP-a, a isti je odmjeren prema važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, a prema vrijednosti predmeta spora u vrijeme poduzimanja pojedine parnične radnje. Trošak se sastoji od troškova zastupanja tužitelja po punomoćniku odvjetniku, i to za sastav tužbe 200 bodova /Tbr.7 toč.1/, pristup na pet (5) ročište 200 bodova svako /Tbr.9 toč.2/, pet (6) obrazloženih podnesaka 200 bodova svaki i tri (3) obrazložena podneska 50 bodova svaki /Tbr. 8 toč. 1/. Tužitelju je ukupno priznato 2550 bodova, tj. iznos od 25.500,00 kn, a na isti je priznat i trošak PDV-a od 25% . Tužitelju je sveukupno priznat i dosuđen trošak parničnog postupka u iznosu od 31.875,00 kn. Sud tužitelju nije dosudio naknadu troška za objavu presude jer se radi o budućem i neizvjesnom trošku.

27. Tužitelj je temeljem čl. 16 st. 1 toč. 3 Zakona o sudskim pristojbama oslobođen od plaćanja pristojbi u ovoj pravnoj stvari, a kao posloprimac u radnom sporu.

28. Slijedom svega navedenog, valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 09. srpnja 2021.

Sudac
Vanda Stracenski

Dokument je elektronički potpisan:
VANDA STRACENSKI

Vrijeme potpisivanja:
09-07-2021
13:50:32

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D48523034373535333732393739
L=ZAGREB
S=STRACENSKI
G=VANDA
CN=VANDA STRACENSKI

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana. Žalba se podnosi pisano u četiri istovjetna primjerka putem ovog suda nadležnom županijskom sudu.

DNA:

1. tužitelja po punomoćniku
2. tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **eb2fd-ab5a0**

Kontrolni broj: **03ba7-cf542-6df7a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=VANDA STRACENSKI, L=ZAGREB, O=OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.